

Dosarul nr. 2rac-80/22
2-18213778-01-2rac-13042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: R. Țurcanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, R. Pulbere, I. Dutca)

Î N C H E I E R E

22 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Eximotor”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vernon-Prim” împotriva Societății pe Acțiuni „Eximotor” cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare cu aducerea păților la poziția inițială, restituirea banilor, obligarea de a primi anvelopele cu rebut și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vernon-Prim”, a fost casată hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii, și împotriva deciziei suplimentare din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 3 iulie 2017 SRL „Vernon-Prim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Eximotor” cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare cu aducerea păților la poziția inițială, restituirea banilor, obligarea de a primi anvelopele cu rebut și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 27 aprilie 2016, SRL „Vernon- Prim”, având calitatea de cumpărător și SA „Eximotor”, în calitate de vânzător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare, la nivel de factură fiscală seria Nr. JV8611119, având drept obiect transmiterea de către cumpărător a sumei de 11 000 lei, și de către vânzător a două anvelope KAMA 315/80/22.5, care au fost montate și balansate de către pârâtă.

A menționat că pe parcursul exploatării acestor anvelope, în perioada de circa 3 luni, s-a depistat că ambele au defecte cu micșorarea dimensiunii la mijlocul anvelopelor (adâncire), fapt ce a fost adus la cunoștința vânzătorului.

Astfel, la 27 iulie 2016 directorul SRL „Vernon-Prim”, a înregistrat plângerea prin care a solicitat SA „Eximotor”, aplanarea conflictului pe cale amiabilă, în ceea ce privește efectuarea unei expertize privind calitatea anvelopelor și returnarea lor.

A susținut că la 15 august 2016, după expirarea termenului de 14 zile acordat pârâtei pentru returnarea produselor procurate, și având în vedere că nu a primit niciun răspuns de la SA „Eximotor” privind efectuarea expertizei și returnarea anvelopelor necalitative, a solicitat restituirea sumei de 11 000 lei, achitată pentru achiziționarea anvelopelor KAMA 315/80/22.5.

Prin răspunsul din 17 august 2016, pârâta a menționat că potrivit contractului de colaborare între magazin și fabrică, în vederea probării defectelor urmează să fie acumulate poze și acte, în temeiul cărora producătorul emite decizia de returnare a anvelopelor.

Reclamantul a afirmat că SA „Eximotor” nu a efectuat expertiza în termenul legal, nu a recepționat anvelopele pentru a le expedia producătorului, dând dovadă de un comportament indiferent față de cumpărător, producând în așa fel daune materiale întreprinderii care transportă pasageri la odihnă în baza contractelor de turism.

La fel, în rezultatul examinării plângerii, la data de 17 august 2016 a recepționat răspunsul pârâtei potrivit căruia vina producătorului nu a fost constatată, indicându-se totodată că, anvelopele s-au defectat în rezultatul exploatării necorespunzătoare, fără ca acestea să fie examinate.

A relatat că la 17 august 2016, în adresa pârâtei a fost expediată scrisoarea-reclamație, în temeiul căreia au fost date explicații privitor la defectul anvelopelor, cu cerința de a fi restituită suma de 11 000 lei, însă aceasta a fost lăsată fără răspuns.

A mai indicat că la 27 septembrie 2016, a fost perfectat actul de transmitere-primire a anvelopelor, care nu a fost recepționat de către pârâtă și de asemenea a fost lăsat fără răspuns. Totodată, a indicat că, pârâta a refuzat să soluționeze rezoluțiunea contractului pe calea amiabilă.

Dat fiind că pârâta nu și-a respectat obligația care îi revine din contractul sinalagmatic cu executarea imediată, consideră că acesta urmează a fi desființat retroactiv, cu repunerea părților în situația existentă anterior încheierii lui, având în vedere că de către SRL „Vernon-Prim” au fost îndeplinite condițiile prevăzute de art.733, 734 Cod civil, circumstanțele prevăzute de alin.(2) art.735 fiind aplicabile cauzei, deoarece pârâta nu a predat marfa calitativă și nu acceptă înlocuirea acesteia sau întoarcerea contravalorii ei.

A solicitat rezolvirea contractului de vânzare-cumpărare din 27 aprilie 2016 cu aducerea părților la poziția inițială, obligarea pârâtei de a primi anvelopele cu rebut și încasarea sumei de 11 490 lei, achitată conform facturii fiscale, compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 344,70 de lei cu titlu de taxă de stat și 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 17 august 2016 – 22 iunie 2017 în sumă de 1 375 de lei.

Prin hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost respinsă cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 15 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Vernon-Prim”, a fost casată hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și a fost emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Prin decizia din 14 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SRL „Vernon-Prim”, a fost casată decizia din 15 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 20 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Vernon-Prim”, a fost casată hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Central și a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată. A fost rezolvit contractul de vânzare-cumpărare din 24 aprilie 2016 încheiat între SRL „Vernon-Prim” și SRL „Eximotor”. A fost obligată SA „Eximotor” de a primi anvelopele cu rebut de la SRL „Vernon-Prim”. S-a încasat de la SA „Eximotor” în beneficiul SRL „Vernon-Prim” suma de 11 490 de lei, achitată pentru anvelope. S-a încasat de la SA „Eximotor” în beneficiul SRL „Vernon-Prim” cheltuielile de judecată, ce rezultă din plata taxei de stat în sumă de 344,70 de lei, cheltuielile pentru efectuarea expertizei în sumă de 12 600 lei, cheltuielile de asistență juridică suportate în instanța de fond, în sumă de 4 000 lei, cheltuielile suportate în instanța de apel pentru plata taxei de stat în sumă de 250 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1000 lei.

Prin decizia suplimentară din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost încasat de la SA „Eximotor” în beneficiul SRL „Vernon-Prim” suma de 1375 de lei, cu titlu de dobândă de întârziere, și a fost respinsă cererea SRL „Vernon-Prim” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 22 iunie 2017 până la 17 februarie 2022.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel prin prisma prevederilor art. 118, 121, 130 Cod de procedură civilă, art. 512, 514, 753, 774, 735, 738 Cod civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019), a apreciat ca fiind greșită concluzia primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunii.

În acest sens, instanța de apel a reținut că potrivit Raportului de expertiză efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare nr.2474-2475 din 14 septembrie 2019, la care a fost anexată planșa fotografică a anvelopelor supuse examinării, s-a constatat cu certitudine că anvelopele de model KAMA NF 201, cu dimensiunile 315/80R22.5 cu nr.106816 și nr. 201855, prezentate spre examinare, au defecte, care prezintă o uzură neuniformă a benzilor de rulare, apărută în procesul exploatării anvelopelor, pe motivul prezenței defectelor apărute în procesul producerii (fabricării) acestora cu abaterea de la forma prevăzută prin cerințele tehnice.

Pentru aceste considerente, instanța de apel a menționat că pretenția înaintată de SRL „Vernon-Prim” privind rezolvirea contractului de vânzare-cumpărare, cu aducerea părților la poziția inițială, este una întemeiată.

Astfel, instanța de apel a considerat necesar de a dispune rezolvirea contractului de vânzare-cumpărare din 24 aprilie 2016, încheiat între SRL „Vernon-Prim” și SA „Eximotor”, obligând intimata de a primi anvelopele cu rebut de la SRL „Vernon-Prim”, cu încasarea de la SA „Eximotor” în beneficiul SRL „Vernon-Prim” a sumei de 11 490 de lei, achitată pentru anvelope și servicii de montare și balansare, conform facturii fiscale nr. JV8611119 din 27 aprilie 2016.

Totodată, prin prisma prevederilor art. 94 alin. (1), 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel a concluzionat în privința încasării de la SA „Eximotor” în beneficiul SRL „Vernon-Prim” a cheltuielilor de judecată.

Suplimentar, Curtea de Apel Chișinău a conchis că SRL „Vernon-Prim” este îndreptățită de a pretinde încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 1375 de lei, pentru perioada 18 august 2016 - 21 iunie 2017 potrivit pretențiilor invocate în cererea de chemare în judecată și calculului anexat, iar în partea ce ține de încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 22 iunie 2017-17 februarie 2022, completul a menționat că aceasta reprezintă o cerință de majorare a pretențiilor, care nu a fost obiectul examinării în instanța de fond.

La 29 martie 2022 și ulterior la 13 mai 2022, SA „Eximotor” a declarat recurs împotriva deciziei din 20 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a deciziei suplimentare din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, s-a invocat că decizia contestată este neîntemeiată și ilegală, deoarece a fost emisă cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, fiind apreciate în mod eronat probele.

A susținut că instanța de apel nu a supus examinării argumentele din referința SA „Eximotor”, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Astfel, a enunțat că la caz, acțiunea a fost depusă cu depășirea termenului de prescripție, când de fapt dreptul încălcat pretins s-a născut la 27 iulie 2016, data adresării SRL „Vernon-Prim” cu plângerea inițială prin care a comunicat despre viciile ascunse.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 20 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a deciziei suplimentare din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind depusă peste termen.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul reține că decizia instanței de apel din 20 octombrie 2021 și decizia suplimentară din 24 februarie 2022, a fost expediată reprezentantului recurentului SA „Eximotor”, avocatul Radu Cezar Crețu prin intermediul poștei electronice în data de 1 februarie 2022 și respectiv în data de 6 aprilie 2022 (f.d.218, 235 Vol.I). Prin urmare, cererea de recurs din 29 martie 2022 și 13 mai 2022, a fost declarată în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 13 aprilie 2022 și la 17 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului SRL „Vernon-Prim” cererea de recurs, informându-l despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței, însă până la data examinării admisibilității cererii de recurs, intimatul nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, deoarece motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Eximotor”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Eximotor”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh